

Studiemiljø og stor natur i nord

Lige fra jeg begyndte på radiografuddannelsen, har jeg haft et ønske om at afvikle et praktikforløb i udlandet. Da jeg altid har været vild med Norge lå valget lige til højrebenet. Jeg var dog i tvivl om hvornår i uddannelsen det ville passe bedst for mig.

Valget faldt på 6. semesters kliniske undervisning, da jeg mente det var det semester, hvor jeg ville have det største faglige overskud til at tage af sted. Jeg besluttede at Norge ville være et perfekt sted for mig at tage hen, både fordi jeg ville have en stor sproglig fordel, men også fordi jeg er vild med Norge i forvejen og har rejst meget i landet. Jeg valgte at Tromsø skulle danne ramme om mit ophold, da jeg aldrig havde været så nordligt før. Tromsø er samtidigt en aktiv studieby, og er kendt for sine mange uddannelsesmuligheder. Hvert år kommer hundredvis af studerende til Tromsø fra hele verden. Selvom Tromsø er en forholdsvis lille by (65.000 indbyggere) har byen stadig et pulserende liv og en skøn energi som en hvilken som helst anden storby. Udover den gode stemning kan Tromsø og omegn også byde på mange naturoplevelser som man ikke ser mange andre steder i verden, bl.a. nordlyset og midnatssolen.

Udsigt fra Hillesøy.

Afgang og ankomst

Jeg tog kontakt til den internationale koordinator for at finde ud af hvad mine muligheder var og hvordan jeg skulle ansøge om at komme af sted. Alle aftaler med praktikstedet i Tromsø faldt hurtigt på plads, så nu var min udenlandsrejse pludselig en realitet og jeg kunne se frem til at opholde mig i Tromsø i tre måneder.

Den 1. april drog jeg mod det høje nord. Det var en grænseoverskridende beslutning, men jeg vidste at jeg var nødt til bare at sætte mig på flyet, uden at tænke for meget over den nærmeste fremtid, da jeg er sikker på at jeg var stået af flyet igen. Da jeg endelig var lettet fra dansk jord, var det en stor lettelse, men samtidig fyldte uvisheden og ikke mindst nysgerrigheden om, hvad de følgende måneder ville bringe med sig, utrolig meget. Da jeg langt om længe ankom til Tromsøs lufthavn, blev jeg modtaget af min fadder Astrid, som er en norsk radiografstuderende.

Hun kørte mig lidt rundt i området og viste mig stedet hvor jeg skulle bo. Jeg skulle bo i Ørndalen. Ørndalen ligger på den nordlige spids af Tromsø og består af en masse to etagers huse, med plads til 6 mennesker i hver. Jeg boede i et lille værelse på 12 m², hvor jeg skulle dele bad med to andre og køkkenet med 5 andre. Vi boede 6 mennesker i huset, det meste af tiden. Det kan være svært da der er mange ting at tage hensyn til, specielt når man er så mange nationaliteter på et sted, men det gik rigtig fint. Huset var forsynet med alt i køkkenudstyr og alt til rengøring, men kun fordi forrige studerende har ladet disse ting stå. Ørndalen ligger ikke langt fra sygehuset og universitetet, hvor jeg skulle afvikle min praktik, hvilket jeg havde prioriteret højt, da jeg søgte bolig. Jeg var meget tilfreds med at bo i

Ørndalen i den tid jeg opholdt mig i Tromsø. Det ligger nogle få km fra midtbyen, men busserne kører hele tiden, så det var ikke noget problem. Desuden er det også et af de bedste steder på øen at se midnatssolen fra.

Skole og klinik hænger sammen

Jeg skulle allerede møde op på skolen den følgende dag og jeg glædede mig helt vildt, nu skulle mit eventyr rigtigt begynde. Jeg mødte op på skolen (Universitetet i Tromsø, Helsefagbygget) og skulle mødes med den studieansvarlige for radiografuddannelsen i Tromsø. Hun viste mig rundt på skolen og fortalte om hvordan radiografuddannelsen er sammensat i Norge. Jeg mødte også en masse af lærerne fra radiografuddannelsen, da jeg ville komme i kontakt med dem senere. I Tromsø er skolen meget mere inde over den kliniske undervisning, end den er i Danmark – derfor denne grundige introduktion til skolen og dennes funktion. Det viste sig at skolen faktisk har det overordnede ansvar for, at den studerende når sine mål, i den kliniske undervisning. Da jeg havde set skolen skulle jeg over at se sygehuset (UNN – Universitetssykehuset Nord-Norge) samt se røntgenafdelingen hvor jeg hovedsageligt skulle være de følgende måneder. Skolen og sygehuset er forbundet med to gangbroer, hvilket gør det enormt nemt for studerende at lære i praksis. De har deres egne knoglerum, som de står for nogle gange om ugen, så de studerende får hurtigt med patienter at gøre.

Nordnorges største

Røntgenafdelingen lignede stort set enhver anden afdeling. Den bestod af: 2 CT scannere, 2 MR scannere, 2 UL stuer, 2 angiografi/interventions stuer, 2 gennemlysningsrum (det ene var kombineret gennemlysning og alm. knoglerum), 1 thorax stue og 4 knoglerum. Herudover havde de også tre mobile røntgenapparater. De to af disse var ret gamle modeller, hvor det ene blev brugt på den neonatale afdeling, og det

Mig på Lab 6. Kombineret knogle og gennemlysnings rum.

andet blev brugt til skadestuen ved traumer. De havde nemlig ikke et integreret røntgenrør på traumestuerne. Den sidste var en helt moderne digital en af slagsen som blev brugt på intensivafdelingerne.

Egentlig er det en ret stor afdeling, men det er også Nord Norges største sygehus som skal dække et stort areal, set i forhold til Danmark og derfor er det nødvendigt med mange specialer og apparaturer. Da jeg havde set det hele skulle jeg tilbage på skolen for at mødes med den internationale medarbejder. Hun fortalte mig en masse praktiske ting om byen og område bl.a. hvor man kunne hente hjælp til bolig, internet, bus etc. Hun fortalte mig kort sagt alt det man behøver at vide når man er ny et meget fremmed sted.

Hverdagen på UNN

Efter den første dag var jeg meget forvirret og træt. Jeg havde glemt meget af den information jeg havde fået, glemt stort set alles navne, koncentreret mig lidt for meget om at

forstå sproget, det viste sig at være en hel unødvendig bekymring. Det var mange nye indtryk på én dag, men jeg vidste at de dage ville der komme mange flere af. Jeg glædede mig samtidigt til at komme rigtigt i gang med arbejdet på røntgenafdelingen.

Det blev hurtigt hverdag i Tromsø. Jeg var på røntgenafdelingen hver dag fra 8-15 ca. Den første dag havde jeg fået en plan over hvilke rum jeg skulle være i i løbet af mit ophold. Planen var vejledende, så jeg kunne godt få ændret i den løbende, hvis jeg ønskede det. Jeg kunne rigtig godt lide at være på afdelingen og arbejdet viste sig også at ligne det jeg var vant til hjemmefra, næsten. Antallet af patienter var nok det der var den største omvæltning. Nogle gange kunne man have ned til 10 patienter på en hel dag, i et knogle rum, så kunne dagene nemt blive lange. Sådan var det heldigvis ikke hver dag. Grunden til det lave antal patienter var jo selvfølgelig det lave befolkningstal pr. km². En anden ny ting for mig var at de brugte digitale henvisninger. De brugte et system

kaldet TRIS, det var super smart og det fungerede bare. Patientlisten for hele dagen var i en rubrik på brugerfladen og når man så highlightede den patient man ønskede, kom dennes oplysninger frem i form af henvisning, gamle undersøgelser hvor man kunne åbne gamle billeder op, eventuelle specielle ønsker fra den læge som havde visiteret henvisningen. Alle disse oplysninger kom frem på den samme brugerflade som dagslisten. Det var et så smart system.

Det første lange stykke tid gik med at lære afdelingen og nye arbejdsrutiner at kende. Men jeg blev taget rigtig godt imod af både personale og patienter, så det var nemt at komme ind i afdelingen.

Undervisning og sidemandsoplæring

Den kliniske undervisning i Norge fungerer på den måde at man får tildelt en vejleder fra sygehuset og en fra skolen. Begge skulle så være tilstede når der var vejledersamtaler, men det var vejlederen fra skolen som havde det overordnede ansvar. I mit tilfælde havde

Midnatssolen, spottet natten mellem den 3 og 4 juni 2009.

skolen dog besluttet at holde sig lidt i baggrunden, da de vidste, at det var sådan jeg var vant til det hjemmefra. Det resulterede dog i at ingen af vejlederne rigtigt kendte deres rolle i forhold til mig, så begge holdt sig lidt i baggrunden. Det var lidt frustrerende at det blev sådan. Men jeg havde bare lidt "brede albuer" og sørgede for at komme frem alle steder og være med til det meste, så jeg kunne nå mine mål. Ind imellem manglede jeg de refleksions- og teori snakke man ofte har med sin vejleder, men der findes jo altid personale på alle afdelinger som elsker at snakke og lære fra sig, så de kom på lidt ekstra arbejde.

Mens jeg var på afdelingen fik jeg et stikk kursus, altså et kursus i at lægge venflon. Det var meget spændende. Det var første gang jeg prøvede at stikke rigtigt. Det var den uddannelsesansvarlige på skolen som underviste mig i det, og som også indvilligede i at ligge arm til. Når de studerende i Norge får dette kursus, hører der også en regnetest med, som er en test i lægemiddelregning, som skal bestås, så den skulle jeg også prøve kræfter med. Ud over dette kursus var jeg også med til et MR kursus som de der arbejdede ved MR scannerne skulle have. Det var rigtig spændende at få lov at være med til.

Inde på røntgenafdelingen var der også et nuklearmedicinsk afsnit. Dette havde intet med røntgenafdelingen at gøre, så derfor var det ikke meningen at jeg skulle derind. Men min nysgerrighed var svær at styre, så jeg fik lov at følge deres arbejde for en dag. Det var en spændende oplevelse, da de bioanalyti-

kere som arbejdede der, var meget interesseret i at formidle deres viden videre til mig og ikke mindst interesserede i at høre om radiografers arbejde i Danmark og om vores rolle i forhold til stråleterapi og nuklearmedicin. Det var et lille afsnit med kun 2 gammakameraer, men det var meget spændende at stifte bekendtskab med, da jeg aldrig før havde været på sådan en afdeling. Og pludselig er det slut. Før jeg havde set mig om var de tre måneder gået og det var tid at sige farvel. Det var underligt at tiden var gået så stærkt. Men jeg havde oplevet en masse og jeg kunne også mærke at min "oplevelsesrygsæk" snart ikke

På toppen af fjellet ved Fjellheisen. Desværre var udsigten forsvundet på vej op...

kunne rumme mere. Men det havde været tre dejlige måneder med en masse faglige oplevelser så vel som turist oplevelser.

Jeg er i dag glad for jeg tog beslutningen om at afvikle et semester i udlandet. Det gav mig en masse faglig og ikke mindst personlig erfaring som jeg altid vil have med mig og som jeg helt sikkert vil kunne gøre brug af i mit snarlige virke som radiograf. Jeg kunne ikke opnå alle de mål, som jeg ville have kunnet herhjemme, men jeg fik så meget andet og det fortryder jeg bestemt ikke. Det var en fed fornemmelse at rive tre måneder ud af kalenderen som oven i købet skulle vise sig at blive til et hav af uforglemmelige oplevelser. Hermed en opfordring til jer alle som har muligheden, gør det! Det er det hele værd.

Tak til FRD for tilskuddet til min rejse!

På toppen af fjellet på Hillesøy. I baggrunden ses Sommarøy.

